

Lenny Kuhr gepassioneerd als altijd, zingt als vanouds

Welkom in deze historische tijden. Zo begroette Lenny Kuhr gisteren haar publiek in het Muziekgebouw in Eindhoven. De tijden mogen dan historisch zijn, zelf zong ze als vanouds.

René van Peer
Eindhoven

Ze kon er niet onderuit om op te halen wat een maand geleden tijdens een optreden in Waalwijk gebeurde. Betogers hadden haar concert schreeuwend verstoord. In Eindhoven werden alle tassen gecontroleerd die mensen met zich mee naar binnen wilden nemen. Er was ook, onopvallend, een beveiliging aanwezig in de zaal.

Rode draad in haar optreden was passie, zei ze. Maar het had net zo goed melancholie kunnen zijn. Haar stem bleek er nog steeds van doortrokken, regelmatig hing er een sluier van verlangen overheen. Ze weet haar melodieën altijd weer een weemoedige draai te geven, zelfs in de meer feestelijke nummers.

Haar teksten blinken uit in poëtische diepzinnigheid. Het is altijd een zoeken, vaak een vraag naar identiteit: wie ben je? Met als antwoord, durf te zijn. De weemoed had ook steeds een optimistische, hoopvolle kant.

Veel teksten zitten vol heimwee, een verlangen naar iets dat net buiten bereik is. Zoals een lied over haar jeugd, dat ze schreef naar aanleiding

van een documentaire. De makers hadden haar gevraagd naar een plek uit haar kinderjaren te gaan, en te zien of ze daar een lied over kon maken.

Die vraag trok haar over de streep: daar wilde ze wel aan meewerken.

► **Haar teksten blinken uit in poëtische diepzinnigheid. Het is altijd een zoeken, vaak een vraag naar identiteit: wie ben je?**

Het werd een lied over een gebied met bos en hei voorbij Stratum. Ze ging er spelen, picknicken, en schaatsen in de winter. Al zingend schilderde ze beelden die ze zich nog steeds herinnert, maar die ze niet aan zal kunnen aanraken.

Opvallend in het programma waren liederen die anderen voor haar geschreven hadden. Zo zong Kuhr twee liederen op teksten van Elke Vierveijzer, een even biografisch als poëtisch lied van Spinvis. Stef Bos had Nog steeds een troubadour geschreven, in zekere zin een terugblik op haar doorbraak in 1969, en de muziek die ze sindsdien gemaakt heeft. Alles begeleid door pianist Freek Dicke en gitarist Frans de Berg, uit-

▲ **Lenny Kuhr, winnares Eurovisie Songfestival 1969, in het Muziekgebouw in Eindhoven.** FOTO DCIMEDIA

stekende musici met wie ze eerder al had gewerkt, maar die ze voor dit programma voor het eerst had samengebracht.

„Die betogers hebben me gebruikt”, zegt Lenny Kuhr na het concert. „Ik heb het gevoel dat na 7 oktober de beest los is. Mensen zijn in de war. Ze weten niet meer waar ze staan. Ik ben op mijn 23e al overgegaan tot het Jodendom, maar ik heb dat nooit uitgedragen. Wel zit de spiritualiteit in mijn teksten. Maar men heeft mij verbonden aan wat er in Israël gebeurd is.”

„Ik was niet bang in Waalwijk. Ik neem het ook niet mee mijn concerten in. Maar ik geef het wel een stem.”